

BARBARICUM

JUNG KÁROLY

Ne hidd, hogy a vörös cserépedény,
Mely Pannoniából került ide az
Ekevas útjába, sokkal előbbi kemény
Kőbalta mellé, várta ezt a tavasz

Eleji virágzuhatagot, párás határt,
Hogy kitárulkozzék a kései barbárok
Előtt. Mert aki éppen itt élt, talált
Tárgyként — hisz ebül jött! — árok

Partjára vetette, útjába arra menőnek,
Megcsodálni, rúgni rajta; egérmenedéknek
Lókamilla sátra alá; hisz még nőnek

E csodás virágok: bent az emlékezetben.
S a limesszel szemben (ahol felérnek
A jajok az égig), a barbár áll lesben.